

N:o 110.

Af herr **S. J. Kardell**, om förhöjning för innevarande år i arfvodet till vissa extra ordinarie lärare vid de allmänna läroverken.

Vid 1891 års riksdag beviljades å extra stat för 1892 ett arfvode af 60,000 kronor till arfvodesförhöjning åt sådana extra ordinarie lärare vid de allmänna läroverken, hvilka genom aflagd akademisk examen och genomgången profårskurs förvärfvat kompetens att söka ordinarie lektors-, adjunks- eller kollegabefattning vid allmänt läroverk; och skulle hvarje sådan lärare erhålla arfvode efter 1,800 kronor för år räknadt, i stället för 1,500 kronor, såsom förut var förhållandet.

Vid beviljandet af nämnda anslag beräknades, att omkring 200 extra ordinarie lärare skulle komma i åtnjutande af arfvodesförhöjningen, enär ungefär detta antal innehade kompetens att söka sådana befattningar, om hvilka här ofvan är tal. Bland dessa 200 lärare finnas dock åtskilliga, hvilka till följd af långvarig och väl vitsordad tjänstgöring, som väl kan mäta sig med den formella kompetensen, af Kongl. Maj:t förklarats såväl berättigade att söka ordinarie lektors- och adjunksbefattningar som ock att komma i åtnjutande af det högre af de båda hittills till extra ordinarie lärare utgående arfvodena om resp. 1,500 och 1,200 kronor.

Riksdagens beslut afsåg otvifvelaktigt, att den klass af extra ordinarie lärare, för hvilken årsarfvodet utgick med 1,500 kronor, skulle få detta arfvode för innevarande år 1892 höjdt till 1,800 kronor. Men genom ett strängt och i sig sjelf konstitutionellt riktigt tillämpande af ordalydelsen i Riksdagens beslut blir den aktning svärda klass af lärare,

som genom ett långvarigt och gagnande arbete i skolans tjänst förvärfvat kompetens, utesluten från den välvilligt beviljade förhöjningen, hvarigenom sålunda med hänseende till arfvodesbeloppen i stället för två uppkomma tre klasser af extra ordinarie lärare. Att detta ej varit Riksdagens afsigt, bevisas dels deraf, att ingen enda talare i kamrarne yrkade något sådant, dels deraf, att anslaget i sådant fall skulle hafva satts vida lägre.

Emellertid erfordras ett uttalande från Riksdagens sida för att få den nämnda oegentligheten rättad. Och får jag därför vördsamt hos Riksdagen hemställa,

att Riksdagen måtte förklara, att sådana extra ordinarie lärare, som till följd af långvarig och väl vitsordad tjenstgöring af Kongl. Maj:t förklarats berättigade att söka ordinarie lektors-, adjunkts- eller kollegabefattning vid allmänt läroverk, må för innevarande år 1892 erhålla samma arfvode som de extra ordinarie lärare, hvilka genom aflagd akademisk examen och genomgången profårskurs förvärfvat sådan kompetens.

Stockholm den 30 januari 1892.

S. J. Kardell.

I denna motion instämma

J. Persson.

C. F. Winkrans.
